

Милтиад (.....)

1. Милтиад (М.) Стария – атинянин, син на Кипсел, от аристократичния род на Филаидите, чиято генеалогия се извежда от **Аякс**. Към 561/560 г. пр. Хр. той използва предсказанието на оракула в **Делфи** [\[RP1\]](#) и се намесва на страната на **долонките** в бойните им действия срещу съседните им **апсинтии** и опустошителните им набези на **Тракийския Херсонес**. Начело на колонисти М. завзема страната, прегражда провлака на полуострова между градовете **Кардия** и **Пактие**, за да не могат повече враговете да нахлуват, построява на различни места стражеви крепости, изема със сила част от реколтата, урежда елините, които го придружават и установява стабилност на своеобразното **трако-атинско обединение** – организация, при която местните политически традиции взаимодействат с някои черти на ранногръцката тирания [Hdt. 6, 34-41].

Със силата на оръжието М. укротява вътрешните борби и недоразумения, възпира външната опасност и дори подхваща агресивни бойни действия срещу **Лампсак**, но там поради засада попада в плен. Жителите на града го освобождават поради застъпничеството на лидийския цар **Крез** (560 – 546 г. пр. н.). М. умира бездетен и е наследен от племенника си Стесагор – син на Кимон, негов брат по майчина линия.

2. М. Младия – брат на Стесагор и следователно също племенник на **М. Стария**, от **рода на Филаидите**. Става така, че поради раздвижването на местната аристокрация и настроенията сред **долонките**, които се подклаждат допълнително към недоволство и от лампсакените, Стесагор, който също е бездетен, е посечен с брадва от човек, *който се представя за беглец, но всъщност е негов най-зъл враг.* [\[RP2\]](#) Именно тогава, около 524 г. пр. Хр., М. поема властта в **Тракийския Херсонес** и дори се ползва от подкрепата на враждебния род на Пизистратидите поради общите им външнополитически интереси и то точно да обхванат за атиняните възловите невралгични позиции в Югоизточна и Югозападна **Тракия** и по този начин да оплетат страната като в мрежа.

Според разказа на **Херодот** когато херсонеските първенци се събират и идват вкупом да му изкажат съболезнованията си за гибелта на брат му, М. заповядва да ги вържат и тъй пресича вътрешните претенции и неразбории, и покорява полуострова.

Около 515 г. пр. Хр., благодарение на женитбата си с принцеса **Хегесипила** – дъщеря на тракийския (най-вероятно от бисалтите) цар **Олор**, [\[RP3\]](#) той поддържа и 500 наемници и по този начин затвърждава едноличната си власт в трако-гръцкото обединение въз основа на местния опит и запазва целостта му с оглед интересите на **Атина**. От този брак се ражда Кимон – впоследствие виден атински политически деец [Plut. Cim. [\[RP4\]](#)].

□

□

[Д. Попов]

□

Литература:

Berve, H. 1937: Miltiades. Studien zur Geschichte des Mannes und seiner Zeit. München, ...

Hammond, N. G. Z. 1956: The Philaides and the Chersonese. – Classical ..., № 3-4, ...

□

□<!--[if !supportAnnotations]-->

<!--[endif]--> <!--[if !supportAnnotations]--> <!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]-->

□<!--[if !supportAnnotations]-->[\[RP1\]](#)<!--[endif]-->Извор!<!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--> <!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]-->

□<!--[if !supportAnnotations]-->[\[RP2\]](#)<!--[endif]-->Извор!<!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--> <!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]-->

□<!--[if !supportAnnotations]-->[\[RP3\]](#)<!--[endif]-->Извор?<!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--> <!--[endif]--><!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]-->

□<!--[if !supportAnnotations]-->[\[RP4\]](#)<!--[endif]-->Цит.!<!--[if !supportAnnotations]--><!--[endif]-->